

СЪВЕТ ЗА ЕЛЕКТРОННИ МЕДИИ

ПРОТОКОЛ

№ 96

от заседание, състояло се на 28.11.2002 г.

ПРИСЪСТВАЛИ: Анна Хаджиева, доц. Георги Лозанов доц. д-р Лилия Райчева, доц. д-р Маргарита Пешева, Мария Стефанова, Райчо Райков, Стефан Димитров, Тома Иванов, Юлиана Тончева.

ОТСЪСТВАЛИ: няма.

ДНЕВЕН РЕД:

1. Избор на председател на СЕМ.

Начало на заседанието 11,20 часа, водено от доц. д-р Маргарита Пешева, протоколист - Михаела Йоргова.

ПО ТОЧКА ”ПЪРВА”:

Маргарита Пешева откри заседанието на Съвета на 28.11.2002 г. с една точка в дневния ред – избор на нов председател на СЕМ. Преди пристъпване към заседанието СЕМ би трябвало да избере председател на заседанието и тя очаква предложенията на членовете на Съвета.

Тома Иванов предложи за председател на заседанието г-жа Пешева.

Предложението на Тома Иванов бе прието и **СЕМ гласува с девет гласа “за” председател на заседанието да бъде доц. д-р Маргарита Пешева.**

Мария Стефанова направи процедурно предложение. Тя припомни за взето решение на СЕМ за промяна в Правилника на СЕМ - вписването на нов член, че може да бъде избран изпълнителен секретар на Съвета. Тя смята, че моментът е подходящ, с избор на нов председател да се пристъпи и към избор на изпълнителен секретар. Ако колегите от СЕМ смятат, че този избор може да се направи на това заседание след избора на председател, тя прави това предложение.

Лилия Райчева направи процедурно предложение да се раздели работата на две части – най-напред да се направят изказвания и разсъждения, ако членовете на Съвета имат такива, и след това да се съсредоточат върху конкретни предложения, като единият вариант е да се предложи от всички един човек, а другият вариант е изпълнителният секретар да бъде предложен от новия председател на СЕМ.

Райчо Райков направи процедурно предложение – да се препотвърди и говорителят на Съвета.

Юлиана Тончева подкрепя предложението на Мария Стефанова с допълнението от Райчо Райков.

СЕМ гласува с девет гласа “за” след избора на председател да се избере изпълнителен секретар и да се препотвърди говорителя на Съвета.

Маргарита Пешева прочете цялата процедура за избор на председател на СЕМ. (Процедурата е приложена към Протокол № 96).

След излагане на процедурата Лилия Райчева постави въпрос за разяснение преди пристъпването към гласуване по т. 2 от процедурата – относно начина на гласуване – тайно или явно. Какво би станало, ако, хипотетично, днес не бъде избран нов председател на СЕМ и, ако Съветът реши да не се възползва от четирите възможности и, както е указано в процедурата, в срок от един месец да се направи изборът. Според нея е логично сегашният председател да продължава да изпълнява тези си функции до избора на нов председател.

Георги Лозанов припомни аналогичен случай от времето на НСРТ. Тогава НСРТ е гласувал, че възлага изпълнението на длъжността председател на стария председател, до избора на нов, но това става с решение.

Мария Стефанова предложи да бъде поканена г-жа Веселина Петрова, началник на отдел “Правен”, която да внесе пояснения по процедурни въпроси.

Предложението бе прието и **СЕМ гласува с девет гласа “за” да бъде поканена Веселина Петрова, за консултация по възникналите въпроси, свързани с процедурата по избор на нов председател на СЕМ.**

Преди да бъде поканена Веселина Петрова **СЕМ гласува с девет гласа “за” начина на гласуване за избор на председател – явно гласуване (съгласно т. 2 от процедурата).**

След това гласуване Веселина Петрова бе поканена да внесе разяснения по т. 10 от процедурата. Веселина Петрова поясни, че има възможност, ако днес не бъде избран председател (като право на СЕМ е да реши колко на брой заседания да проведе днес) след проведени четири заседания, да бъде упълномощен от СЕМ един от членовете, който да изпълнява длъжността председател. Такава възможност действително законът не е предвидил, но от аналогичен случай предишната година – в НСРТ г-н Александър Томов е изпълнявал длъжността. Нещо повече, в подкрепа на това, Веселина Петрова отбеляза, че ВАС няколко пъти се е произнасял (има решения), че това е допустимо. Относно времетраенето и компетентността на изпълняващия по време – по принцип няма ограничение.

Лилия Райчева запита дали това не противоречи на указанията, изложени в процедурата, че Председателят трябва да бъде избран в рамките на определените четири заседания и в този смисъл, дали това не означава, че изпълняващият длъжността председател вече има мандат от една година.

Веселина Петрова поясни, че се издава решение, с което се упълномощава лицето да изпълнява длъжността председател до избирането на нов председател.

Маргарита Пешева предложи на този етап да се прекратят разсъжденията по този въпрос и да се подновят, ако тази хипотеза стане реалност. На този етап казусът бе изчерпан и съгласно процедурата тя даде думата на членовете на СЕМ за предложения и изказвания по избора на нов председател. Преди това, обаче, за протокола, тя пожела да направи изказване. Г-жа Пешева счита, че по никакъв начин избраният преди една година председател не бива да се кандидатира отново за председател на СЕМ, защото така ще наруши духа на закона. Духът на закона е, че законодателят изрично е предвидил председателят на СЕМ да се сменя всяка една година, т.е. независимо от обстоятелството, че буквата на закона позволява всички членове на СЕМ да бъдат в равна хипотеза при този днешен избор, тя счита за професионално неморално, като досегашен председател на СЕМ и вече бивш председател, да се кандидатира отново. Затова Маргарита Пешева принципно

заявява, че няма да участва и не би искала нейната кандидатура да бъде издигана, защото смята, че така ще наруши духа на закона. СЕМ е правоприлагащ орган и като такъв, най-важното нещо, което трябва да направи един председател е стриктно да спазва и буквата и духа на закона. След това изказване Маргарита Пешева даде думата на всички членове на СЕМ за изказвания и предложения за избор на нов председател.

Лилия Райчева би искала преди да започнат да назовават конкретни имена, членовете на Съвета да проведат разговор относно действията на СЕМ през предстоящата година и съответно какъв човек като лидер на този Съвет е необходим. Тя използва случая и предполага, че с това ще изрази мнението на всички колеги, отново да благодари на досегашната Председателка на СЕМ за усилията, работоспособността и волята, които тя е вложила, за да стане възможно СЕМ да се раздели от печалната слава, която е придобил НСРТ, една от причините, за която е вероятно малодушие и неумение да се справя с конкретни задачи, а вероятно и по причина, че съставите в него не са били избирани от средите на електронните медии. В този смисъл, изтичащата година определено е успешна за СЕМ, защото, както ѝ се струва, СЕМ се е превърнал в институция – от една група от индивидуалности, като че ли се е превърнал в екип. Важното за в бъдеще, според Лилия Райчева, е , ако този етап от съществуването на СЕМ като институция е преминал успешно, предстои един много важен етап, който тя би нарекла “мениджърски” етап. Докато СЕМ е бил изложен на показ, като това е нормално, в медийното пространство, вече е добре да се съсредоточи върху тежките задачи, които предстоят. Една част от тях стоят извън Съвета – например, невъзможността все още да се събират таксите, затруднението, което се среща, с определението на тарифата и др., включително и проекта за институционално изграждане, с който Лилия Райчева ще запознае СЕМ по-късно. В този смисъл, за да не изпада Съветът в деликатни ситуации, би следвало да си изясни какъв човек е необходим и кой от членовете най-добре би се вписал в най-конкретните задачи, чието решаване предстои. Следва да се има предвид и това, че когато всеки от колегите е давал съгласието си да бъде член на този съвет, е знаел, че на всеки му предстои да бъде предложен за председател, т.е. да носи отговорност. Тази отговорност не е никак лека, особено в ситуацията, в която е поставен СЕМ. Ако всички колеги са убедени, че работата, която се извършва, е наистина полезна, и Съветът не е случайно събран, и че е налице желание процесът да продължава, с авторитета на органа, с поведението на всеки от членовете му, с професионализма, Съветът би могъл много добре институционално да бъде поставен. Затова за Лилия Райчева е от особено важно значение този избор и, когато настъпи моментът, тя ще предложи колегата, за когото ще гласува и ще изложи аргументите за своя избор. За да не обиди останалите колеги, тъй като е твърдо убедена в това, което ще предложи, предварително заявява, че за всеки друг ще гласува “въздържала се”, не защото има нещо против, а поради факта, че няма да се вписва в нейната концепция за развитието на Съвета. Тя би могла да промени концепцията си, стига на това заседание да чуе аргументи, които биха я убедили, че това, което е изложила, е по някакъв начин уязвимо.

Маргарита Пешева благодари на Лилия Райчева за оценката ѝ за работата на Съвета и лично за работата на председателя. Благодарни на Съвета за това, че

всички заедно са ратували да направят една нова политика в областта на регулацията, да направят работата на Съвета повече публична и прозрачна, повече отворена за обществото и към гражданския сектор. Маргарита Пешева смята, че това е обща заслуга на Съвета, а не заслуга само на Председателя, напротив, Председателят е само пръв между равни. Смята, че всички колеги общо са решили да работят по-открито, по-прозрачно, с по-голямо уважение към професионалните стандарти. От тази гледна точка г-жа Пешева най-искрено благодари на Съвета, че е поел риска всички заедно да направят една нова политика.

След това изказване **Маргарита Пешева** обяви началото на дискусиата по избор на нов председател. Тя даде думата на членовете на Съвета за изказвания и предложения, като своето предложение ще направи последна.

Лилия Райчева направи процедурно предложение най-напред да се направят изказвания без да се правят конкретни предложения. Според нея по-важно е всички да си помислят за това какво очакват от себе си – в каква посока ще върви Съветът и т.н.

Маргарита Пешева подложи на гласуване предложението на Лилия Райчева принципните изказвания за това какъв трябва да бъде новият председател на СЕМ и какъв е личният “идеал” на всеки член на Съвета за нов председател на СЕМ, а след това да се премине към конкретни предложения.

Преди гласуването **Георги Лозанов** сподели, че той частично е съгласен с предложението на Лилия Райчева. Хубаво е по-обща да бъде аргументацията, но чисто процедурно да се дели на две половини това изказване – в това той не вижда смисъл.

Стефан Димитров предложи да се премине към конкретни имена, тъй като за една година всеки е опознал колегите си.

Анна Хаджиева смята, че Лилия Райчева е дала добра линия на разсъжденията, но тя смята, че всеки от членовете на СЕМ, когато е мислил за конкретно име, е мислил в каква ситуация е Съветът, какво е “краткосрочното и дългосрочното” бъдеще на СЕМ и пред какви задачи е изправен, както и дали човекът, който всеки е номинирал, ще води Съвета успешно към тези задачи. Затова нейното предложение е аргументацията да бъде изказването.

Маргарита Пешева отново подложи на гласуване двете предложения:

- на Георги Лозанов, Анна Хаджиева и Стефан Димитров, които искат, когато се номинира едно конкретно лице, да се прави подробна аргументация. Тази аргументация е изказване и покрива идеала на конкретния член на СЕМ за бъдещия Председател. Маргарита Пешева се присъединява към това предложение. Тя отново повтори, след съгласието на Лилия Райчева, която поддържа постигане на съгласие с консенсус, че всеки член на СЕМ има право да се изкаже, да аргументира своето предложение, да каже какво мисли за изтеклата година и т.н. Маргарита Пешева напомни процедурата, съгласно която всеки има право да прави колкото иска предложения, но трябва да гласува за един човек.

След така направените уточнения **Маргарита Пешева** откри дискусиата по избор на нов председател. Тя предварително заяви, че ще направи своето предложение последна – такъв е професионалният ѝ морал.

Лилия Райчева смята, че на етапа, на който се намира Съветът, е важно човекът, който ще бъде избран, да е много наясно от професионална гледна точка с протичащите процеси в телевизията и в радиото. Тя си представя този човек с дългогодишен опит, с “мениджърски способности”, с контакти на “други нива” и други институции, които ще спомогнат за преодоляването на част от проблемите, за които тя е споменала в началото. Като човек с тези качества тя вижда и предлага г-н Тома Иванов. Не е нужно да излага неговата биография, но впечатляващо в нея е, че има устойчиво развитие вътре в една медиа, което, във времето, в което живеем, е рядко явление. Със своето поведение в Съвета, със своите контакти (в Министерство на финансите, Министерство на икономиката) той с лекота би се справял с тях. От всички членове на СЕМ, смята Лилия Райчева, г-н Иванов има най-голям управленски опит. Затова тя би се чувствала “сигурна” в ситуацията, в която се намира СЕМ, и горещо го моли да не си прави отвод. Когато са приемали да станат членове на СЕМ всички са били наясно, че част от договора е бил да бъдат предлагани и съответно избирани за Председател. На г-н Тома Иванов е присъща и една рядка добродетел в наше време – скромност, но в същото време Лилия Райчева е убедена, че той ще бъде удачен лидер на СЕМ.

Тома Иванов веднага пожела да се изкаже – той благодари за доверието и за оценката, но е на мнение, че всеки един човек в своето развитие в определен етап достига своето “ниво на некомпетентност”. Той вече е постигнал своето ниво на компетентност и дори го е надминал. За шеф на СЕМ би трябвало да се избере друг тип личност, смята г-н Иванов. Той си дава сметка за своите качества и опит, но Председателят на СЕМ трябва да има и други качества, каквито той, за съжаление не притежава – по-голяма комуникативност, умение за общуване с медиите, умение за водене на диалог с гражданския сектор. Това са много важни умения за председателя на СЕМ, но той “определено такива качества не притежава” и си дава много добра оценка. Затова Тома Иванов моли да бъде прието “оттеглянето му от това състезание”. Той би могъл да помага на новия Председател като изпълнителен секретар, ако бъде избран, именно с тези свои качества, които наистина притежава по неговото скромно мнение, но Председател на СЕМ категорично “не може и не желае да стане”. Тома Иванов е на мнение, че няма да бъде добре прието от обществото и от медиите, ако точно той бъде избран за Председател на СЕМ. Причината за това е, както той припомни, името му, без да има основание и без да отговаря на истината, да се свързва покрай избора на Кирил Гоцев за генерален директор на БНТ и издигането му за Председател би направило лошо впечатление сред обществото и сред медиите. Това би изиграло лоша услуга на СЕМ, ако той бъде избран и дори би казал и от останалите членове, гласували за Кирил Гоцев за Генерален директор на БНТ. Той отново потвърди, че този е бил най-добрият му избор и наистина между кандидатите, достигнали до последния кръг от състезанието за Генерален директор. Той не съжالياва за този избор, но се е създало настроение сред обществото, че е бил повлиян от външни фактори, а не от собствената си съвест и разбиране. Той отново повтори, че, ако бъде избран той за Председател, или някой от останалите колеги, гласували тогава за Кирил Гоцев, това ще бъде “лоша услуга” за СЕМ, а никой не желае именно това. Той е убеден, че самоотводът не подлежи на дебат, какъвто предлагат колегите, като отново

подчерта, че не намира сили и не притежава нужните качества, които трябва да има Председателят на СЕМ през следващите месеци или година.

Стефан Димитров, както е споменал и на предишно заседание, не би искал някой от колегите да го предлага за Председател, тъй като смята, че не може да извършва тази работа. Неговото конкретно предложение, след като за една година се е запознал с възможностите на всеки от членовете на Съвета, е за екип - Председател да бъде Георги Лозанов, а Секретар – Тома Иванов.

Юлиана Тончева би искала да коментира казаното от Тома Иванов и от Лилия Райчева. Г-жа Тончева дълбоко уважава мнението на всеки един от тях, но иска да напомни, че това, което СЕМ решава на днешното заседание, е изключително отговорно. Още в началото на изказването си тя заяви, че застава зад кандидатурата на Тома Иванов и това е известно почти на всички колеги, но би искала да изкаже допълнителна аргументация в тази посока. Тя категорично не е съгласна, че Съветът трябва да се съобразява с това, “което витае в пространството”. Ако се съобразява, това означава, че СЕМ трябва да престане да извършва работата, която е поел като отговорност още преди една година. Оттук нататък не приема аргумента, че нито един от петимата, гласували за Кирил Гоцев при избора за Генерален директор на БНТ, не би следвало и не би могъл да поеме председателството. Тя тогава е гласувала абсолютно по съвест и въпреки всичко случващо се, продължава да бъде убедена, че СЕМ тогава “е избрал най-малкото зло”. Това е нейното лично мнение. Продължавайки нататък, от гледна точка на днешния избор, тя би искала да каже, че СЕМ ще каже “своята дума” за това как вижда развитието и дори “приключването на този състав на Съвета в битието на медиен регулатор, а това не е без значение за никой от СЕМ”. Когато Тома Иванов е изтъкнал качествата, които на него му липсват, това е неприемливо за нея и поради причината, че още в самото начало СЕМ е решил, че ще избере “тройка”, която да изпълнява водещи функции в работата на Съвета нататък, т.е. ще има председател, секретар и говорител. Ако тези хора си разпределят функциите, които в по-голямата си част досега са “висяли на гърба “ на досегашния Председател на СЕМ, то с едно по-умело разпределение сега, с помощта на администрацията на Съвета, качествата, които Тома Иванов смята, че му липсват, ще се превърнат дори в преимущество. Най-важното е да се менажира и представлява органа по един достоен начин и да бъде приключена работата, така че всеки един да излезе от ситуацията и упреците с достойнство и СЕМ да продължи да работи дотогава, докогато се очаква от него по начина, по който в последния, трети период, характеризирани от доц. Лозанов, вече се намира Съветът. Затова Юлиана Тончева е на мнение, че сегашният избор ще има изключително “знаково значение” за това, как СЕМ реагира на всички нападки, опити за дискредитация, за “окалване” и т.н. и ще бъде изгълкуван по различен начин. Дали Съветът иска да излезе достойно, дали ще търси начин “да се закрепят и да продължи макар и с ден повече” своето съществуване или категорично смята да продължава да работи по съвест дотогава, докогато това е възможно за него. Излагайки всички тези аргументи, Юлиана Тончева продължава да мисли, че Тома Иванов е най-подходящият за Председател на СЕМ.

Георги Лозанов прави своето изказване не с желание да оспорва кандидатурата на Тома Иванов, но, както е казала и Лилия Райчева, работата е трудна. Когато се

лансира някой, това не означава, че се подценяват останалите членове на СЕМ. Неудобството на “тези ситуации” е именно това. Той също би желал да каже нещо общо. Преди време е формулирал теза, че медийното време се развива циклично – в непрестанно повтарящи се кръгове. Цикълът е следният – има регулация в състояние на промени в закона и периоди на регулация - не в състояние на промени в закона. Сега Съветът отново е в центъра на ситуация на регулация успоредно с промяна на закона, “която клати цялата лодка” на регулацията и устойчивото развитие. Тъй като Георги Лозанов е под влиянието на постоянните аналогии с онова, което е било, тъй като е бил част от него, знае, че в такава ситуация най-важното е органът да може да помогне въобще на идеята за независим орган и да не допусне чрез собственото си поведение като мотив и чрез начина, по който участва в публичния дебат, да се използват негови грешки, за да се направят рестриктивни промени отгук нататък в ЗРТ. Общият политически рефлекс е този. Един път това вече се е случило в края на НСРТ и затова Георги Лозанов смята, че това е станало и заради поведението на органа в края на неговия период, общо взето промените в ЗРТ не само, че не са били в “рестриктивна посока”, а по-скоро “са либерализирали и демократизирали медийната регулация в някои нейни части”. Сега СЕМ се намира отново в същата ситуация, като “рестриктивната посока е доста тревожна”. Затова, според Георги Лозанов, това, което предстои на СЕМ – доста дълго ще бъде участието в този дебат и чрез собствения глас и чрез собственото поведение и този период ще завърши с институционалното “разтурване” на органа и създаването на друг орган, най-вероятно. Ако евентуално не завърши така, това ще бъде в резултат на много специални и премислени постъпки от СЕМ, за да бъде запазена устойчивост на ситуацията. Друг въпрос е в режим на самооценка дали това непременно трябва да се случи и дали такава трябва да бъде позицията на Съвета, но Георги Лозанов няма съмнение по отношение на основните принципи на регулацията, които са се утвърдили и са дали някакъв резултат не бива и през поведението на СЕМ да бъдат “разпиляни”. Такава трябва да бъде идеологията на Съвета в най-общ смисъл, в бъдещите месеци. Това, което казва Георги Лозанов, не е голословно, а в последния период, за който той е говорил, Съветът е влязъл в такава посока на поведение и на действие. В това поведение дори се наблюдава един, “малко романтичен блясък”. Георги Лозанов би искал да каже нещо много важно – една клиширана дума, която въпреки че е клише, е ключова. Това е думата диалог. Сега, когато са започнали промените, когато има риск за Съвета, има риск за принципи, естествено се е оказало, че единственият съюзник на СЕМ идва по пътя на диалога с неправителствената общност и с професионалната общност. Затова за него това е много важна страна и в това отношение са неговите комплименти към досегашния Председател доц. Пешева, която винаги се е опитвала, след “екстремисткия период” да стимулира този диалог. Георги Лозанов смята, че качеството на бъдещия Председател, който ще бъде лице на Съвета, е диалогичност и отвореност, ясна професионална позиция в този диалог. В тази роля, както вече е казал пред медиите, Георги Лозанов вижда Анна Хаджиева. Вижда нея и поради друга причина – в “екстремисткия” период в началото на дейността на СЕМ, откъдето са тръгнали и много процеси, върнали се като бумеранг върху него, тя не е участвала в него, т.е. “няма този първороден грях” по обективни обстоятелства, докато останалите

членове на Съвета имат такива белези. За щастие регулационният орган след началния период не се е “олюлял”, а се е стабилизирал. Според Георги Лозанов Анна Хаджиева е фигурата, която ще може без никакви особени патетични и други жестове да намери форма, през която оттук нататък Съветът някъде да застане в публичния свят. В момента се прави опит Съветът в този състав “да бъде абортиран от публичния свят”, дори не само като състав, а въобще регулаторът в този вид. На първо място се поставя въпрос, дали Съветът има мотив това да не се случи поне на ниво принцип и затова е много важно Председателят да може да извърши тази работа и мнението му е, че Анна Хаджиева може да има диалог не само на ниво неправителствена общност, професионална колегия, но и на институционално ниво, какъвто диалог този дебат ще развива оттук нататък. Георги Лозанов без никакви колебания предлага Анна Хаджиева.

Анна Хаджиева не вижда себе си в ролята на Председател в тази, а и не само в тази ситуация. Тя би искала да каже няколко думи и като реплика на казаното от Лилия Райчева. Ако СЕМ се абстрахира от всичко случило се, с колебанията около това накъде да “върви ЗРТ” и, ако нещата се установят на това положение, на СЕМ предстои да се занимава с лицензиране. От тази гледна точка тя смята, че позицията на един юрист като председател на СЕМ би била от помощ, както и административните умения на Тома Иванов. Нейните номинации са за Председател – Райчо Райков и Тома Иванов – Секретар.

В духа на дискусиата **Лилия Райчева** би искала да каже, че при всичките ѝ уважения към колегата Георги Лозанов, не споделя абсолютно неговата класификация за трите периода на СЕМ и не би искала тя да се митологизира. Вече се е опитала да каже, макар и деликатно, тъй като ѝ се струва, че е по-важно да се говори в Съвета, отколкото извън него, че “проблемите Иван Бориславов и Лилияна Попова” са изцяло проблеми на НСРТ. Понеже НСРТ не е успял да се справи с тях, те са оказали влияние и при старта на СЕМ. По-нататък – меланхоличен период, който според Лилия Райчева не влиза в логични класификации, както и професионални – всичко има някакви параметри, това са по-скоро класификации в сферата на личната емоция, отколкото в сферата на обективността. В сферата на обективността диктува извършената работа. СЕМ е направил “невъзможното”, като Лилия Райчева отново отбеляза, че за това инициатор е била досегашната Председателка на СЕМ, да прехвърли мостовете към професионалната общност и в случая, за Съвета е важно да действа институционално. Това е основното за Лилия Райчева, защото от “много приказки за 13 години в държавата ни няма много постижения”. Дошло е времето да се гради, да се действа. Много е важна саморефлексията на журналиста. Тя задава въпроса относно нежеланието на общността да се приеме етичен кодекс на журналиста, при положение, че има няколко разработени варианта. Видно е, че има някакви дефицити и в тяхната атмосфера “продължаващата говорилня” “по-скоро дърпа нещата назад”. В този смисъл, тя гледа напред, по-добре е да се обсъди какво очаква СЕМ тази година – дори и да стартира лицензирането, и при най-доброто стечение на обстоятелствата, започва след 4 месеца. Другите важни неща са таксите, тарифите, т.е. една непривлекателна административна счетоводна и т.н. дейност, която е малко встрани от “светлините на рампата”.

Райчо Райков си задава въпрос по отношение на употребения израз “състезание” – каква е наградата в това състезание? Вероятно е “горещият картоф”. Всички колеги, номинирани за Председател, са си направили отвод и той не разбира причината. Не може да разбере ясните мотиви на Георги Лозанов, на Анна Хаджиева.

Георги Лозанов не си е направил отвод, но, ако Анна Хаджиева не си е направила отвод, той би гласувал за нея и би си направил отвод.

Райчо Райков приема като най-важна позицията на Съвета. Неговият идеал не е свързан с Председателя, а с целия Съвет като поведение и като “стоене” в публичното пространство. Доколко на Съвета ще бъде разрешено да прави каквото трябва – това са безкрайни преговори с Министерски съвет. Доколко и как в острите спорове, започнати в публичното пространство, Съветът ще има достойна позиция и като Съвет и като отделни членове на СЕМ по отношение на подготвяните законови промени, това не зависи само от Председателя. Обикновено Председателят е изключително натоварен (справка – доц. Пешева), но той отнася и всички негативи на публичната критика. Георги Лозанов е казал “лице на Съвета”, но г-н Райков би приел по-скоро – “необходимият грешник”, който да поеме върху себе си всички грешки на Съвета, както се е случило през лятото на 2001 г. Наистина СЕМ трябва да има достойно поведение и, като цитира Маргарита Пешева – “всеки има своята биография, свои професионални постижения”, дори постижения в някаква държавна област, напр. в управление на държавата. Не може да си обясни причината, поради която Анна Хаджиева така бързо се е отказала от това да приеме поста Председател.

Мария Стефанова е наясно, че предстои много отговорен момент и всички членове на СЕМ се вълнуват, защото са споделили няколко аргумента за това, че трябва да бъде избран един от Съвета, който да “поведе дружината, екипа или колегиалния орган”. Преди да направи по същество своето изказване Мария Стефанова използва част от казаното от доц. Лозанов за диалога, тъй като това е едно клише, но ключово клише за работата на СЕМ през последната година. Мария Стефанова смята, че освен диалога с неправителствените организации Съветът трябва да продължава да работи по посока на операторите, т.е. диалог с операторите също така. СЕМ трябва да си даде сметка, че Съветът е поставен от позицията на един медиатор или посредник между всички хора, които работят в медийната сфера – операторите и неправителствените организации, а така също медиатор между тази сфера и хората, които имат пряко отношение към ЗРТ, с който пък работи СЕМ. Затова тя смята, че е ключова позицията на Съвета и много деликатно е положението на СЕМ не само в момента, а и по принцип, тъй като да се води успореден диалог с хората, които изграждат медийната среда и с хората, които “правят закона” в тази среда. Това е доста незавидна роля. Сложно е едновременно да се “лавира” и да се води тристранен диалог, по-скоро “трилог”. Завършвайки общата част на своето изказване, Мария Стефанова изрази съжаление за това, че Тома Иванов е оттеглил своята кандидатура за Председател. Тъй като Мария Стефанова е смятала, че именно Тома Иванов като Председател на СЕМ най-лесно би влязъл в този “калъп” на човек, който да се справя с “трилога”. Човекът, когото СЕМ ще избере за Председател, трябва, според нея, да бъде диалогичен, или по-точно “трилогичен”, а така също и много добър администратор.

С оглед на всичко предстоящо за СЕМ, в какъв срок тя не може да определи, но с достойнство винаги трябва да излиза или поне да се старае да излиза от конкретно създадените се ситуации. Изразявайки съжаление за кандидатурата на Тома Иванов, тя би подкрепила кандидатурата на г-н Райков. Познавайки неговия опит, той би се справил със задачата. (Разбира се, ще изслуша и останалите си колеги.)

Юлиана Тончева се извинява, че отново взема думата, но би искала да напомни още нещо. В настоящия момент ситуацията на Съвета е много деликатна. Мария Стефанова е употребила израза “да се лавира”, но тя би искала да напомни, че това “лавиране” между препятствия и проблеми трябва задължително да бъде свързано с онова, което Съветът е искал да докаже през изтичащата една година, а именно, че СЕМ е независим орган от всякакви политически влияния и опити за намеса. Струва й се, че това е наистина много съществено и Съветът би трябвало да го има предвид при избора при гласуването.

Райчо Райков коригира Юлиана Тончева относно изказването “да бъдем независими от опитите”. СЕМ не може да бъде независим от опитите, но за тази една година Съветът е успял да не се поддаде, иначе опити е имало. Част от достойнството е в това.

Анна Хаджиева пожела да репликира казаното от доц. Лозанов по отношение на периодите от дейността на СЕМ. Тя е съгласна, че Съветът е извървял три периода, но в третия “симпатичен, романтичен” период на СЕМ се е очертало експертно бъдеще на Съвета – начинът, по който всички членове са реагирали на предложенията за изменение на ЗРТ, начина, по който се създавала Стратегията. Има воля в СЕМ за обединение около важни принципи от медийната регулация.

Маргарита Пешева би искала в своето изказване на първо място да отбележи нещо лично. През тази годи тя е дала всичко от себе си, като не би искала това да звучи като “патетика”, за да стане медийната регулация в България по-авторитетна и образът на Съвета да стои по-сериозно в публичното пространство и по-авторитетно. Тя би искала това да се знае. Лишила се е от личен живот за тази една година. Подчинила е цялата си седмица и всяка събота и неделя е работила за Съвета. Работила е за изграждане на публичния му образ. В тази работа тя е получила помощта на целия Съвет. Онова, за което би искала да благодари на Съвета, е, че СЕМ не е застанал против риска да се промени неговата политика след НСРТ. Съветът е приел риска от медиен диалог с професионалния сектор. Всички са работили за политиката на публичност и прозрачност, за отвореност, но Председателят извършва работа, част от която е невидима за Съвета. Невидимата част от работата е свързана с изключителното напрежение на журналистическата агресия всекидневно навсякъде, където и да се намира, да е длъжен да дава информация. Тя поднесе извиненията си към Съвета, че се е случвало колеги да я репликират и да й напомнят, че подадената информация не е съвсем прецизна и точна. Това е вярно, но наистина е много трудно 24 часа в денонощието да се реагира абсолютно професионално, това е дори невъзможно. От гледището на натрупания си опит тя би искала да сподели необходимите качества на един Председател, които тя не е постигнала напълно. Първото, най-важно качество за един Председател, като отново повтори, че тя не е успяла да покрие тези показатели, е безспорният професионализъм, който трябва да има. Никога професионалната общност няма да прости на един Председател, ако той гласува

погрешни професионални стандарти., ако гласува решения, които съдът отменя след това като незаконосъобразни, ако той, чрез личния си пример не е доказателство и не е безспорен авторитет, професионалист, който безспорно уважава професионалните стандарти. Не смята, че е покрила напълно това изискване като Председател. Второто качество за един Председател е да бъде диалогичен. Председателят трябва, от една страна, да удържи Съвета, да постигне диалог с 8 индивидуалности, с хора с авторитет, всеки от които е завършена личност. Няма нищо по-трудно от това, смята Маргарита Пешева, позовавайки се на своя опит. Изключително трудно е да се създаде екип, да се обединят хората, да повярват в общата професионална кауза, за която работят. Маргарита Пешева е човек на честта и обикновено вярва в каузи иначе не би могла да хвърли толкова сили и енергия , ако не вярва в една професионална кауза, ако не е мотивирана. Обобщавайки, изключително важно е Председателят да постигне диалог вътре в Съвета, т.е. той да събира хората, а не да ги разделя; да приема грешките си, да прави крачка назад, да бъде гъвкав, диалогичен, да признава правото на другия да има различно мнение, да признава, когато е сгрешил и да признава правото на Съвета – Съветът решава, а не Председателят. Председателят е само пръв между равни. Това много трудно ѝ се отдало в първите месеци на председателството. В порядъка на самокритичност тя може да признае това. Попречила ѝ е академичната кариера, смята обаче, че е успяла да се пребори и в последния “романтичен” , по определението на доц. Лозанов, период тя е дала всичко от себе си, за да работи Съветът като екип. Втората страна на диалога е с публичния сектор, с медиите, с гражданския сектор, с операторите, с неправителствения сектор. Нейното мнение е, че в тази посока има успехи, т.е. положила е огромни усилия за този диалог и е срещнала подкрепата на Съвета. Съветът е бил убеден, че този диалог е нужен, осъществени са много публични дискусии и е много важно тази политика на Съвета да бъде продължена от следващия Председател. На трето място, е много важно всеки Председател да има публичен авторитет, т.е. той да бъде приет от публичното пространство като безспорен професионалист и експерт, човек, който е доказал с цялата си дейност преди това, че той е безспорен професионалист и експерт. Това е много важно, защото образът на Съвета се създава до голяма степен и от Председателя. Съветът работи за колективния си образ, но Председателят често изразява политиката на Съвета, възплъщава политиката на Съвета и това, по преценка на г-жа Пешева, е изключително важно. Важен въпрос е Председателят да бъде психологически стабилен, т.е. да може да отстоява на много силния натиск. Сега може да сподели, че натискът е бил много силен, чисто психологически, дори, когато не се облича във вербална форма този натиск, т.е. психологическия натиск на враждебност към регулаторния орган, към медийната регулация, на постоянния опит да се въвлече регулаторният орган в “чужди пиеси и в чужди скандали” – такъв натиск е протичал през цялата година. Маргарита Пешева е изключително удовлетворена от това, че Съветът е положил грандиозни усилия да не произведе лично нито един скандал. Нито проблемът с Веселин Стойков, нито с Божана Димитрова, нито проблемът с избора на генерален директор на БНТ, по нейна преценка, не е личен скандал на Съвета. Маргарита Пешева не си е позволила като Председател да разговаря нито да убеждава или лобира преди избора по никакъв начин. Това тя и сега не е направила. Много важно е председателят да има

професионален морал, дори това е по-важно от всичко друго – да не “играе двойна игра”. От това тя се е опазила и не си е позволила да го прави. Маргарита Пешева смята, че въпреки че Съветът е постигнал екипното начало, все пак е съставен от две квоти. Елементарната демократична процедура и уважение на политическия баланс е, по нейно убеждение, новият Председател да бъде излъчен от президентската квота. Парламентарната квота е излъчила Председател през тази една година. От тази гледна точка, като има предвид изключително сложния период, който е създаден и от още един аргумент, свързан с приемствеността, с професионалния опит, с познаването отвътре на регулацията, с това че е бил дълго време в НСРТ и е бил Председател на НСРТ, за нея е чест да предложи кандидатурата на доц. Лозанов. Вън от съмнение е, че доц. Лозанов ще бъде успешен Председател на СЕМ. Тя припомни, че доц. Лозанов е бил един от двамата, който е гласувал против нейната кандидатура преди една година. За тази една година тя смята, че в професионалното си опознаване и разбиране и доц. Лозанов и тя са извървели дълъг път в професионалното си уважение един към друг и сега за нея е професионална чест да предложи кандидатурата на доц. Лозанов, като е абсолютно убедена, че той много повече от нея покрива необходимите критерии и качества, които трябва да има един Председател. Много често Маргарита Пешева се е учила от него в процеса на работата и е коригирала поведението си в професионални разговори с него и е абсолютно убедена в неговите качества. Маргарита Пешева още един път благодари на Съвета. Ако в нещо е успяла, това е заслуга на целия Съвет. Тя смята, че СЕМ има право да се гордее, че е успял да “удържи Съвета”, че е станал екип и, че екипното начало е станало водещо в “романтичния период”, каквото определение е дал Георги Лозанов, от работата на СЕМ.

След това изказване **Маргарита Пешева** изложи оформилите се две предложения. Добре е, че има алтернатива да може Съветът да избира между две кандидатури. Кандидатурите са на доц.Георги Лозанов и на Райчо Райков. За секретар тя поддържа предложението на Анна Хаджиева и на Стефан Димитров - за Тома Иванов.

Лилия Райчева направи процедурно предложение. Ако Съветът прецени, че е приключил с предложенията, да бъде направена почивка, с оглед на време за размисъл.

Георги Лозанов пожела да направи изказване. Ако има перспектива пред Съвета, т.е. проектът за закон не е влязъл в Парламента, той би се оттеглил. За него крайният период на регулационния орган е бил винаги важен не толкова за самия орган, колкото заради това, как ще се развива медийната регулация нататък. Сега той не знае докрай в какъв период се намира СЕМ – от една страна законът не е влязъл, а от друга – предстои влизането му, т.е. ако пред Съвета има сигурна устойчива година, той действително би се оттеглил без съмнение, че други хора полесно биха извършили тази работа. За съжаление, той няма това чувство. Би искал да благодари за казаното от Маргарита Пешева. Тя е описала един образ, чийто прототип той смята, че не покрива. Хубавото на “словото е, че винаги има утопичен елемент”. По отношение на Райчо Райков Георги Лозанов сподели, че двамата имат сложни и хубави отношения през годината. Той се радва на тези отношения. Има много характеристики на неговата личност, които той е видял и

сега не му е мястото да описва, но има едно нещо, поради което предложението за него като председател, трябва да има алтернатива – “ос на дълъг дебат през тази година” дали регулационният орган повече прилича на държавен орган и принадлежи на държавата или повече е част от медийната среда, от медийната общност. Тук двамата имат противоречие – г-н Райков гледа на това по-скоро като на форма на държавна власт, а Георги Лозанов приема повече като на алтернатива на държавната власт. Георги Лозанов няма да си оттегли кандидатурата, за да има алтернатива от тази гледна точка към медийната регулация, защото личната философия на доц. Лозанов през всичките години, която той защитава, е принципно обратната. Той е на мнение, че регулацията дори в един момент трябва да престане и да се “разтвори” в саморегулация. Винаги е смятал, че работата по ЗРТ е свързана с “избутване на държавата от медийния сектор, а не обратното”. Тук Георги Лозанов вижда “ос на противоречие” с Райчо Райков. От гледна точка на тази, много важна за Георги Лозанов, принципна ос, той няма да гласува за Райчо Райков.

Тома Иванов направи процедурно предложение след 15-минутна почивка двете останали кандидатури да си подготвят експозе – платформа, в рамките на пет минути, за да може СЕМ да се запознае с намеренията им относно политиката на Съвета и как смятат да поддържат и провеждат тази политика.

СЕМ гласува с осем гласа “за” и един глас “въздържал се” (Анна Хаджиева)
15-минутна почивка

След почивката председателят на заседанието Маргарита Пешева покани двамата номинирани за председателския пост да направят по 5-минутни експозета, като предполага, че двамата са уточнили реда на изказванията си.

Първи изложи своето експозе доц. Георги Лозанов.

Георги Лозанов отбеляза, че би било хубаво, ако СЕМ е в ситуация на нова програма за развитието на регулационния орган. Той лично няма нова програма за това. Нещо повече, смята, че устойчивостта е важната посока, в която се е движил СЕМ. Когато той е станал Председател на НСРТ, е употребил думата “завой” и е водил “тежка битка”. Станал е Председател, за да бъде направен основен завой в начина, по който дотогава се е развивал НСРТ. По отношение на СЕМ няма такава необходимост и не прави такава заявка. Би искал да говори по въпроси относно съдържателния план и по отношение на стила. Първият приоритет, както вече е споменал, е, че за него е съществена публичната роля на Съвета във връзка с промените в ЗРТ, които са започнали. Съществено е Съветът да може чрез собствения си глас да аргументира и да отстоява няколкото принципа на медийна регулация, първият от които е важен за него и е поставен под съмнение - единната медийна регулация. В това отношение СЕМ е поставил началото, но трябва да бъде “все по-активна среда” в развитието на този процес. От взаимодействието, което ще има СЕМ със законодателя сега в момента зависи дали ще си “свърши работата по втория приоритет”, който за него, от прагматична гледна точка, е първи – най-после да стартира лицензирането, особено в градовете, в които работят операторите по § 14 и § 16, защото тази принудителна пауза е катастрофална. Това

обаче може да се случи само, ако СЕМ упражни публично влияние, което да доведе до приемането “час по-скоро” на Стратегията. Затова работата не се свежда до провеждането на разговори относно виждането на нещата. За да се извърши конкретно и инструментално и прагматично работата, това минава през споменатото публично поведение. В противен случай, без лицензиране до края на съществуването на СЕМ, може да се окаже, че Съветът ще стои в “патово положение “. Нелицензирането през тази година, както вече е отбелязал Георги Лозанов, е много сериозна външна, независеща от Съвета деформация в областта на регулацията през институцията СЕМ. Това измества и самите отношения, допълнително “оскандалява” и отношенията на Съвета с обществените медии и с БНТ. Понеже Георги Лозанов няма да прави предизборна реч с цел да бъде избран, би казал и още нещо, което смята, че няма да срещне симпатия в повечето “бъдещи гласувачи”. Той смята, че по отношение на БНТ, независимо от правилността на избора на Кирил Гоцев, което е отделен въпрос, но има общо състояние на “мъглявост и обърканост от гледна точка на спазването на ЗРТ”. Георги Лозанов би настоявал за това, на база мониторинг и много по-активна намеса на Съвета в регулацията на БНТ. Георги Лозанов никога не се е примирявал с това, че в България двете медии не са обществени. Все пак, каквито средства дава ЗРТ, трябва да се използват. Когато е говорил за “меланхоличен период” му се е струвало, че не са използвани тези средства. Съществува и едно неудобство – непрестанно само с БНТ ли трябва СЕМ да се занимава? Затова смята, че Съветът сам си стеснява собствените правомощия, като оставя БНТ да се развива в нежелана посока. Най-кризисната точка, според Георги Лозанов, в цялата медийна среда, е трудността на двете медии да се превърнат в обществени. Обществената медия не е ценна сама по себе си, че ще се развива като обществена медия. Ако има реално функциониращи обществени медии в България, това ще смени цялостно профила на медийната среда. Друга ще бъде медийната реалност. Това е стар и “хронифициран” проблем, но той смята, че когато са налице инструменти, трябва да се ползват”.

Тук **Тома Иванов** възрази, като отбеляза покачващия се рейтинг на БНТ през последните месеци, което свидетелства за “общественост” в програмата на медиата.

Георги Лозанов продължи изказването си по отношение на частните медии. Най-сериозният пролем, който и в бъдеще ще продължи да бъде сериозен, е мониторингът по спазването на лицензиите. Мнението му е, че практически в тази насока СЕМ не е направил нищо особено досега. Смята, че експертната работа по този въпрос не е завършила. Има сериозни колебания около това как ще се мери изпълнението на лицензията. В този смисъл Георги Лозанов формулира приоритетите, като първият приоритет е активна намеса в дебата около законите за радио и телевизия. Вторият приоритет е “отпусването на лицензирането”, особено в малките градове. Третият приоритет е контролът върху обществените медии. Четвъртият приоритет е мониторингът по спазване на лицензията, тъй като мониторингът по спазването на рекламата, спонсорството, се развива без методологически трудности. Проблем се е появил и дори малко е софистициран спорът около това как ще се мери спазването на лицензията. В момента СЕМ няма достатъчно адекватен инструмент и ще трябва да се върне към решаването на

проблема. Това е от съдържателна гледна точка. По отношение на стила, за Георги Лозанов е много важна публичността. Той обърна внимание върху нещо, с което вероятно ще отблъсне бъдещите си избиратели. При всеки възможен момент, когато правилникът му позволява, ще поставя въпрос за публичност на заседанията на СЕМ, така че колкото се може по-малко “на тъмно “ да бъдат вземани решенията. На второ място ще търси възможности по пътя, по който е вървяла доц. Пешева, за диалог с професионалната среда и неправителствената общност и с форми на по-голяма ефективност на този диалог. Под ефективност той разбира да се използва диалогът, за да може собствените аргументи на членовете на СЕМ да изкристализират. Ако стане Председател, Георги Лозанов ще държи на този диалог, за да може в него да се формират, ако не друго, поне собствените аргументи, дори да са принципно различни от тези, които средата се опитва да наложи. Непременно всички по-важни решения трябва да минават през този “въртоп”. Третото нещо във връзка със стила, което според него е важно, е засилването на експертността. Той не смята, че медийната практика или практиката в медиите и практиката в регулационния орган са една и съща практика. Има връзка между тях, но има и важни разлики. Тези разлики се компенсират от експертна гледна точка – от анализ, в крайна сметка, дори от текст. Затова Георги Лозанов намира за важно възстановяването на отдел “Анализ”, който най-сетне трябва да заработи и всички по-важни решения да “лягат” върху тези експертни анализи, като не е задължително да се съобразят с тях, но трябва да са били част от биографията преди решението. По отношение на продължителността на заседанията Георги Лозанов не смята, че трябва дълго да се заседава, но трябва “отдолу” да има по-голям експертен процес на заседанията и в тях да влизат “почти готови продуктите”, а това е свързано с работата на екипа. Той оценява качествата на сформирания екип, но трябва този екип да се развива. Още нещо, което Георги Лозанов намира за важно – смята, “че простите хора се отличават от културните по това, че простите хора, когато имат професионални противоречия много бързо ги психологизират и битовизират и превръщат в персонални противоречия. Културните хора могат да водят дебат и вън от това в границите на своето часово взаимоотношение да си останат най-нормални, дори този дебат още повече да сближава тяхната частност, т.е. публичното разграничаване да не влияе, дори да сближава тяхната частност”. Ако стане Председател, Георги Лозанов ще се опита да направи заседателната маса продуктивен сблъсък на гледни точки, защото това, че броят на членовете на Съвета е 9 и, че всички са различни, е единственият ресурс, който трябва да се ползва. Воденето на заседанията да не бъде в посока предварително да бъдат стиснати ръцете, а да бъдат стиснати колкото може след по-дълъг извървян път по пътеката на дебата. От това той се надява да не страдат личните отношения между членовете на Съвета и усещането за близост, което за една година се е създало.

Преди изказването на Райчо Райков **Маргарита Пешева** зададе процедурен въпрос дали ще бъдат задавани въпроси към Георги Лозанов от членовете на СЕМ. Въпроси не бяха задавани и СЕМ изслуша експозето на Райчо Райков.

Райчо Райков отбеляза, че отново застават “в някаква ос”, по определението на Георги Лозанов. Той не иска да прави декларации, а може да каже онова, което мисли. Напълно убеден е, че не трябва да има връщане назад. При оценка на историята на органа – неговото разполагане в три фази, има някаква стойност, но г-н Райков е свикнал “да гледа напред”. Това, което е постижение, а то безспорно не може да няма, точно обратното – ако трябва да се извадят “белите и черните камъчета”, които са поставяни за една година при заседанията “белите са много повече от черните”. Той е чувал много определения за регулацията, дори е “имал дързостта” да прави такива, но смята, че регулацията е един процес, вървене по стълби и в никакъв случай той не може да приеме завой и връщане назад. Той никога “не се е връщал по стълби на заден ход и няма да го направи” в дейността си независимо дали на член или на Председател на СЕМ. Вървейки по тези стълби, както вече е изразил “малко по-силно”, но сега вече е по-убеден в това, което ще повтори. Органът СЕМ винаги е стоял в една много трудна позиция “между наковалнята и чука”, като той не знае кое е наковалнята и кой е чукът – те си разменят местата. Административно наказващият характер, който е придаден на органа при нарушаване на закона, не носи и големи аргументи в полза на неговата държавност. Фактът, че ако желанието е да се смени органа налага смяната на целия закон, говори за неговата независимост. В този смисъл, законът такъв, какъвто е, както вече неведнъж е казвал и което е девиз на “Розенкройцерите”, само законът дава сила и законът носи истината, но невинаги законът е най-добрият, което трябва за съжаление да се признае. Има и друга поговорка – “Лош, но закон”. Според Райчо Райков, СЕМ в своята практика е успявал да стигне до някои по-меки, по-нормални и по-приемливи инструменти за прилагането на закона. В този смисъл той би искал да отбележи, че трудно променя решенията си, но, когато се убеди, е готов да го променя, още повече, че е “екипно устроен човек” и това е едно от нещата, което го отличава от Георги Лозанов. Когато екипът, в който работи – както се е случило с едно решение, което по-късно именно той е предложил да бъде пререшено, дали е вярно или не, е друг въпрос, но той е получил достатъчно аргументи в полза на тезата, че не може “за всяко отделно издание да се режат глави” (решението за плурализма на гледните точки – бел. на протоколиста) да се съставят актове и да се издават задължителни указания заради липса на плурализъм, в крайна сметка тогава у него ”е заговорил журналистът с 24-годишен стаж основно в телевизията. Тогава г-н Райков се е опитал да си представи какво би настъпило, ако във всеки момент, във всяко предаване се търси и другата гледна точка, поради което е възприел колективната теза, тезата на СЕМ, че трябва да се гледа в програмната линия, а не във всяко едно предаване. Това, според него, е пропуск на законодателя, че не го е прецизирал като текст. Факт е, че СЕМ е намерил “една по-мека форма”. Говорейки за регулацията, освен правоприлагане, тя е и диалогът, който наистина Маргарита Пешева и нека тя приеме неговите комплименти, е инициирала. Той малко трудно е приел такава пределна откритост, по думите на Георги Лозанов. Хубавото е, че тя не е нанесла никакви вреди. Що се отнася до изказването му за неправителствените професионални организации, то е продиктувано не от липса на уважение към сектора, а към нещо много важно, което сега би искал да изясни. Разбира се, че диалогът е необходим при всички случаи, но г-н Райков си представя диалога

наистина като такъв и като приемане на чуждите тези, но не би приел диктат, какъвто опит има в неправителствените организации. В това отношение СЕМ е проявил много разум и търпение – да ги приеме, да изчака да се “преболеят” и да се приемат след осмислянето им. Ролята на Председателя Райчо Райков вижда като един добър организатор, човек, който се вслушва повече в съветите на колегите си. Би приел да бъде Председател с известна уговорка. Той си признава, че не разбира от финанси и затова би работил в тандем с Тома Иванов, който е човек с огромен административен и финансов опит. Една много важна функция на Съвета, според г-н Райков, е възпитателната – от превантивна към възпитателна функция. Възпитателна от гледна точка на това, че трябва да се спазват правилата на играта. В някаква степен СЕМ е “колективен рефер” в една игра с определени юридически и професионално-етични правила. По отношение на морално-етичния кодекс на журналистите, за който е говорила Лилия Райчева, наистина много усилия трябва да бъдат положени оттук нататък по линията на възпитанието на операторите – възпитание на културата на отношение със СЕМ, възпитание в отношенията помежду им, и, в крайна сметка, възпитание в диалога. Райчо Райков би разширил обсега на диалога – диалог на ниво “Парламентарна комисия, парламентарни власти” и т.н. Много е важно да се чуе какво СЕМ мисли за един закон, да има своето мнение, като обща позиция, постигната с консенсус при гласуване. Много пъти г-н Райков не е бил убеден, когато не е гласувал “за” или е бил “въздържал се” в някое решение, че то е правилно взето. Според него много важно е плуралистичното мнозинство от гледна точка на най-малко пет различни индивида, личности, светоусещане, философия, отношение към регулацията, този вот да бъде уважаван и зачитан и от Председателя и от всеки член на Съвета, който не е част от положителния вот.

След експозетата Маргарита Пешева, следвайки процедурата, предложи, ако няма повече изказвания от колегите, СЕМ да влезе в процедура на избор.

Лилия Райчева пожела да благодари на двамата си колеги, най-вече за “мъжеството да не се откажат”, защото и двамата са , както тя предполага, с ясното съзнание за “подводните камъни”, които съпътстват пътя на един Председател. Дефектите на “дългото стоене заедно” е трудното вземане на решение, защото тя лично е впечатлена и от изказването на Георги Лозанов и от изказването на Райчо Райков. Тя съзира грижата им към работата на Съвета и отговорност как ще поведат СЕМ в предстоящия период. В същото време, тя, както е обявила в началото, е искала нарочно да се проведе една по-голяма дискусия за това как СЕМ си представя работата, като,тя, бидейки прагматичен човек, не иска да възприема хипотетично дадена ситуация, с която предварително трябва Съветът да се съобразява. По отношение на промяната в закона тя отбеляза, че на този етап има само разговори и както често се случва в разговорите, не най-продуктивните разговори звучат в началото на пътя. Много е възможно преди да се стигне до смислена дискусия, ако се приеме, че демократичният процес в България е достатъчно пораснал, да се появят много по-трезви и разумни предложения относно регулирането на медиите. Затова тя разглежда настоящата ситуация само като фон и на този етап, при първото си гласуване, ще гласува “въздържал се”, не защото има нещо против казаното от Георги Лозанов, нито против казаното от Райчо Райков, но тя е заявила в началото кого си представя за Председател на СЕМ.

Другият въпрос, чисто процедурен, който тя постави, е, че, хипотетично, ако след първото гласуване не бъде избран председател, дали има смисъл веднага да се насрочи второ заседание. Дали не е необходимо малко време за размисъл? Нейното предложение е следващото гласуване да не се проведе този ден, ако не бъде избран Председател при първото гласуване, да се помисли за човека, на когото СЕМ би възложил временно ръководенето на СЕМ до второто заседание.

Тома Иванов предлага този въпрос да бъде дискутиран след като тази хипотеза стане факт.

Юлиана Тончева, като продължение на казаното от Лилия Райчева, би искала да сподели с колегите си, че при цялото ѝ уважение към всеки един от колегите около масата, тя не се чувства подготвена в момента да претегли “за” и “против” двете кандидатури, които тя намира за доста равностойни. Тя ще се въздържа от гласуване, тъй като не е мислила за алтернативен вариант на този етап и не се чувства подготвена. Тя напълно е убедена в добрите намерения и желанието на всеки един от колегите, които са кандидати в момента за Председател, но не би искала да се тълкува като лично отношение, напротив, действително обаче не се чувства подготвена в този момент и не би искала да гласува . За Юлиана Тончева най-важна и личната ѝ съвест.

Други изказвания не бяха направени и Маргарита Пешева предложи процедурно най-напред да се гласува за прекратяване на изказванията.

СЕМ гласува с девет гласа “за” прекратяване на дебатите, изказванията и предложенията.

Маргарита Пешева предложи и СЕМ гласува с девет гласа “за” предложението на Лилия Райчева да се гласува след избора.

Маргарита Пешева обяви преминаването към процедура на избор. Има две кандидатури, като първа по време е кандидатурата на доц. Лозанов, след това кандидатурата на Райчо Райков. По правилника, СЕМ има право да гласува последната кандидатура първа. Маргарита Пешева запита СЕМ дали има други предложения за поредността на двете гласувания.

Други предложения не бяха направени и **Маргарита Пешева обяви минаване към режим на гласуване.**

Първо гласуване – за Райчо Райков

СЕМ гласува с четири гласа “за” (Анна Хаджиева, Мария Стефанова, Райчо Райков, Тома Иванов) и пет гласа “въздържал се” (Георги Лозанов, Лилия Райчева, Маргарита Пешева, Стефан Димитров, Юлиана Тончева) кандидатурата на Райчо Райков за Председател на СЕМ.

Първо гласуване – за Георги Лозанов

СЕМ гласува с три гласа “за” (Георги Лозанов, Маргарита Пешева, Стефан Димитров) и шест гласа “въздържал се” (Анна Хаджиева, Лилия Райчева, Мария Стефанова, Райчо Райков, Тома Иванов, Юлиана Тончева) кандидатурата на Георги Лозанов за Председател на СЕМ.

В резултат на това първо гласуване не бе избран Председател на СЕМ. Маргарита Пешева подложи на гласуване предложението на Лилия Райчева – второто заседание за избор на Председател да се насрочи за понеделник – 02.12.2002 г.

Тома Иванов направи второ предложение – СЕМ да се опита днес (28.11.2002 г.) да избере Председател, т.е. второто заседание да се проведе същия ден – 28.11.2002 г.

СЕМ гласува първо най-отдалеченото предложение – на Тома Иванов, второто заседание да се проведе днес – 28.11.2002 г., с шест гласа “за” и три гласа “въздържал се” (Лилия Райчева, Стефан Димитров, Юлиана Тончева) .

Второто заседание СЕМ ще проведе от 14,30 часа същия ден – 28.11.2002 г.

Край на заседанието 14,00 часа. Следващо заседание, насрочено за 28.11..2002 г. от 14,30 часа.

Приложени документи към Протокол № 96:

1. Процедура за избор на нов председател на СЕМ, вх. № 18-06-226 от 20.11.2002 г.

ЧЛЕНОВЕ НА СЕМ:

Анна Хаджиева	Георги Лозанов
Лилия Райчева	Мария Стефанова
Райчо Райков	Стефан Димитров
Тома Иванов	Юлиана Тончева
Маргарита Пешева
Председател на		
заседанието			